

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/275/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714206296
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočíčková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6714206296.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Kočíčkovej a sudcov JUDr. Ferdinanda Zimmermanna a JUDr. Alexandra Mojša, v právnej veci žalobcu PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava 26, IČO: 35 792 752, zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, proti žalovanému R. P., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Q. XXXX/X, XXX XX O., v konaní o zaplatenie 767,08 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 6C/139/2014-35 zo dňa 27. 11. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 zák. č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte len OSP) tak, že žalovanému náhradu trov konania nepriznáva, pretože mu žiadne trovy konania nevznikli.

2. V odôvodnení predmetného rozsudku okresný súd uviedol: „Žalobca sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu domáhal voči žalovanému vydania platobného rozkazu a teda zaplatenia sumy 767,08 Eur spolu s 9,25 % ročným úrokom z omeškania. Pre prípad úspechu v konaní si uplatnil náhradu trov konania.

Stanovisko žalovaného sa súdu nepodarilo zistiť, pretože na adrese trvalého pobytu sa nezdržiava. Z tohto dôvodu mu bol ustanovený opatrovník na zastupovanie v celom konaní až do právoplatného skončenia veci.

Súd na základe skutočností obsiahnutých v odôvodnení podaného návrhu na vydanie platobného rozkazu, listinných dôkazov a to výpisu z obchodného registra žalobcu, oznámenie o zosplatnení zo dňa 02. 10. 2011, žiadosti o poskytnutí revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere č. 8000057043, zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere, oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere č. 8000057043 zo dňa 29. 06. 2007, fotokópie doručanky zásielky ktorou žalobca doručil žalovanému oznámenie o zosplatnení, karty klienta, zistil tento skutkový stav:

Žalobca uzavrel dňa 29. 06. 2007 so žalovaným Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8000057043, na základe ktorej mu mal poskytnúť žalovanému úver vo výške 681,31 Eur. Poskytnutý úver sa žalovaný zaviazal splatiť spolu s úrokom v 30 mesačných splátkach vo výške 42,06 Eur a to v termínoch splatnosti podľa splátkového kalendára dohodnutého v zmluve. Ďalej žalobca tvrdil, že v súlade s ustanovením

Zmluvy poskytol žalovanému revolving dňa 19. 12. 2008 vo výške 757,08 Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť v 18 mesačných splátkach vo výške 42,06 Eur v termínoch splatnosti podľa nového splátkového kalendára a ďalší revolving dňa 28. 06. 2010 vo výške 757,08 Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť v 18 mesačných splátkach vo výške 42,06 Eur v termínoch splatnosti podľa nového splátkového kalendára.

Žalobca tvrdil, že žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou splátok úveru pri splátke č.48. Do uplatnenia práva žalobcu, podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t. j. do okamžitej splatnosti úveru, napokon žalobca zaplatil žalovanému sumu 2.008,88 Eur. Vzhľadom k tomu že žalovaný bol v omeškaní s úhradou splátky 48 o viac ako 3 mesiace, žalobca si uplatnil právo veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t. j. okamžitú splatnosť úveru. Žalovaný mal uhradiť sumu neuhradených splátok vo výške 767,08 Eur dňa 21.11. 2011, pričom sumu neuhradil ani čiastočne. Na základe uvedeného sa potom žalobca domáhal návrhom na vydanie platobného rozkazu zaplataenia tejto sumy spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne z dlžnej čiastky a to od 21. 11. 2011 do zaplataenia.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 2 písm. a/ zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b/ citovaného zákona, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1 citovaného zákona, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa § 3 ods. 2 citovaného zákona, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Z vykonaného dokazovania považoval súd za preukázané, že žalovaný ako dlžník podpísal dňa 21. 06. 2007 žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru, kde požadoval od veriteľa (v tom čase podnikajúcim pod obchodným názvom PROFIREAL Slovakia spol. s r.o.) poskytnutie úveru vo výške 38.010,- Sk s tým, že splatnosť úveru mala byť v 30 mesačných splátkach so splatnosťou každej splátky vždy do 18. dňa v mesiaci. Poskytnutá čiastka mala byť vo výške 20.525,- Sk, mesačná splátka v čítane úroku mala byť 1.267,- Sk s RPMN vo výške 83,89 %, dohodnutý poplatok za uzatvorenie zmluvy vo výške 1.500,- Sk. Súčasťou tejto žiadosti je aj bod 6 - údaje o schválenom revolvingovom úvere, kde je však uvedené „nevyplňujte“. Viditeľne iným typom písma sú tam doplnené údaje o poskytnutej čiastke úveru 20.525,- Sk, výška mesačnej splátky včítane úroku 1.267,- Sk, RPMN za úver 78,02 %, poplatok za uzatvorenie zmluvy 1.500,- Sk.

Podľa doloženej karty klienta bola žalovanému poskytnutá čiastka úveru vo výške 681,30 Eur dňa 29. 06. 2007, suma 386,08 Eur dňa 19. 12. 2008 a suma 386,08 Eur dňa 28. 06. 2010. Spolu teda žalobca poskytol žalovanému úver + revolving vo výške 1.453,47 Eur. Podľa tej istej karty mal súd preukázané, že žalovaný zaplatil žalobcovi sumu 2.008,88 Eur.

Podľa § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene zákona o obchodnej inšpekcii, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

Podľa ods. 3 druhej vety citovaného zákonného ustanovenia, ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Z obsahu oznámenia veriteľa o schválenie úveru dlžníkovi zo dňa 29. 06. 2007 sa uvádza len výška mesačnej splátky úveru: 1.267,- Sk. Z uvedenej sumy nie je zrejmé, aká časť mesačnej splátky predstavuje splátku poskytnutého úveru a aká časť predstavuje splátku úroku či iného poplatku. Aj z tohto dôvodu súd považoval poskytnutý revolvingový úver za úver bez úroku a bez poplatkov.

Z listinného dôkazu predloženého súdu žalobcom (karty klienta) vyplýva len to, že dňa 29. 06. 2007 poskytol žalobca žalovanému úver vo výške 681,31 Eur, dňa 19. 12. 2008 revolving vo výške 386,08 Eur a dňa 28. 06. 2010 revolving vo výške 386,08 Eur. Z uvedenej listiny vôbec nie je zrejmé, čo po 20. 12. 2008, resp. po 29. 06. 2010 vlastne žalovaný ako dlžník splácal. So žalobcom predložených listinných dôkazov súd nevedel zistiť, akú čiastku vlastne žalovaný uhradil z titulu pôvodne poskytnutého úveru vo výške 681,31 Eur a následne teda nebolo možné zistiť ani akú čiastku žalovaný uzavrel z titulu poskytnutého revolvingového úveru zo dňa 19. 12. 2008 a 28. 06. 2010.

Vzhľadom na uvedené údaje v Zmluve o revolvingovom úvere, ktoré sú podľa názoru súdu nejasné, nezrozumiteľné pre bežného občana, nie je ani súdu zrejmé, v akej výške bol napokon úver poskytnutý, či sa vôbec v skutočnosti jednalo o revolvingový úver, alebo nie, nakoľko mechanizmus splácania úveru nasvedčuje skôr tomu, že bol poskytnutý klasický úver. Z uvedených dôvodov súd potom považoval úverovú zmluvu, vzhľadom na jej nejasnosť a nezrozumiteľnosť za neplatný právny úkon a teda plnenie na základe takejto Zmluvy za bezdôvodné obohatenie, ktoré musí žalovaný, ktorý plnenie prijal vydať (§451 Občianskeho zákonníka).

S poukazom na skutočnosť, že žalobca reálne poskytol žalovanému úver spolu s dvoma revolvingovými sumami vo výške 1.453,47 Eur a žalovaný zaplatil žalobcovi úhrnom sumu 2.008,88 Eur, súd považoval nárok žalobcu za bezdôvodný a právne neopodstatnený.

Pokiaľ by súd žalobe vyhovel, nielenže by porušil zákon, princípy súkromného práva (princíp proporcionality), ale došlo by aj k porušeniu záväzkov Slovenskej republiky vyplývajúcich z členstva Európskej únie.

Členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (článok 6 Smernice rady 93/13/EHS 05. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Súdna kontrola štandardných zmlúv je však postavená na absolútnej neplatnosti neprijateľných klauzúl a bolo by v rozpore s cieľom Smernice, aby sa pred neprijateľnou podmienkou jeden spotrebiteľ chránil a druhý nie. Rozhodujúce je, že problémová zmluvná podmienka v spotrebiteľskej zmluve je objektívne spôsobilá poškodiť spotrebiteľa a nie je rozhodujúca vôľa zmluvných strán.

V ďalšom súd poukazuje aj na rozdielnosť a teda nesúlad v RPMN za úver, keď v bode 5 žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru sa uvádza výška 83,89 % (čo súd považoval za neprimerane vysokú (a na bod 6 v časti údajov o schválenom revolvingovom úvere, kde sa uvádza výška RPMN za úver 78,02 %).

Súd považoval aj poplatok za uzatvorenie zmluvy vo výške 1.500,- Sk za neprimeraný, vzhľadom k tomu že išlo o vopred natlačené tzv. formulárové žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru, takže samotný poplatok za spísanie údajov do tejto predtlača a následné počítačom vygenerované údaje o schválenom úvere súd nepovažoval za proporcionálne k výške účtovaného poplatku.

Ďalej je potrebné zdôrazniť, že výška ročného úroku za poskytnutý úver po matematickom prepočte potom predstavovala 34 %, čo mnohonásobne prekračovalo výšku ročnej úrokovej sadzby za poskytnutý úver peňažnými ústavmi v Slovenskej republike, v ktorých portfóliách bolo poskytovanie peňažných úverov obyvateľstvu.

Na základe zhora uvedeného súd potom rozhodol tak, ako to vyplýva z výrokovej časti rozsudku.

Pretože žalovaný bol v konaní úspešný, zo zákona mu v zmysle § 142 ods. 1 OSP náležalo právo na náhradu trov konania; súd mu však náhradu trov nepriznal vzhľadom k tomu že nemal v konaní preukázané, že žalovanému vôbec vznikli nejaké trovy; pretože súdu sa nepodarilo doručiť žalovanému opis žalobného návrhu a v konaní bol zastúpený opatrovníkom“.

3. Proti predmetnému rozsudku okresného súdu sa žalobca odvolal a v odvolaní uviedol, že namieta nezákonnosť záveru súdu prvej inštancie o tom, že úver resp. následný revolving poskytnutý žalovanému by mal byť bezúročný a bez poplatkov. Žalobca okresnému súdu v odvolaní ďalej vytkol, že nevychádzal z právnej normy platnej a účinnej v čase uzavretia zmluvy. V uvedenej súvislosti poukázal žalobca na ust. § 4 ods. 2, 3 a 4 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii (ďalej aj Zákon o spotrebiteľských úveroch) a uviedol, že právny záver súdu prvej inštancie, podľa ktorého by mal byť úver bezúročný a bez poplatkov, nemá oporu v žiadnom ustanovení Zákona o spotrebiteľských úveroch, ktoré bolo platné a účinné v čase uzavretia predmetnej zmluvy o revolvingovom úvere. Ďalej uviedol, že pokiaľ súd prvej inštancie dospel k záveru, že predmetná zmluva je neplatná, lebo nie je zrozumiteľné v akej výške bol žalovanému poskytnutý úver a či sa vôbec jednalo o revolvingový úver, tak takéto závery súdu prvej inštancie sú podľa žalobcu predčasné a nevychádzajú z obsahu súdneho spisu ani z platnej právnej úpravy. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie sa podľa žalobcu nedá zistiť, ako má spôsob splácania úveru nasvedčovať tomu, že žalovanému nebol poskytnutý revolvingový úver, ale klasický úver. Z odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku okresného súdu je podľa žalobcu nezistiteľné, aká by mala byť súvislosť medzi mechanizmom splácania úveru a tvrdenou nezrozumiteľnosťou a teda neplatnosťou zmluvy. Otázka spôsobu plnenia zo zmluvy nemá s jej platnosťou žiadny súvis. Z obsahu zmluvy jednoznačne vyplýva, že po jej uzavretí došlo k poskytnutiu úveru a v prípade splnenia dohodnutej zmluvnej podmienky - splatenie stanoveného počtu splátok poskytnutého úveru, by bol žalovanému vyplatený aj revolving. V uvedenej súvislosti žalobca v odvolaní poukázal na to, že revolvingové úvery sa vyznačujú tým, že po splatení pôvodnej sumy úveru, alebo jej časti, dochádza k poskytnutiu ďalšieho úveru. Podmienky poskytovania a súčasne aj definíciu revolvingu upravuje článok 4 zmluvných dojednaní tak, že revolving je automatické poskytnutie ďalšieho úveru (peňažných prostriedkov) dlžníkovi vo výške uvedenej v bode 6 Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvy o revolvingovom úvere a oznámenej dlžníkovi v Oznámení veriteľa podľa čl. 2. ods. 2.2 tejto Zmluvy o revolvingovom úvere, za podmienok uvedených v tejto Zmluve o revolvingovom úvere. V uvedenej súvislosti žalobca v odvolaní uviedol, že pre zisťovanie obsahu každého právneho úkonu platí, že sa vykladá podľa pravidiel uvedených v ust. § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žiadny zákon pritom v podobe kogentnej úpravy neurčuje čo je revolvingový úver, ako majú byť stanovené podmienky čerpania úveru a čerpania revolvingu. To je vždy vecou dohody zmluvných strán, a to v zmysle princípu zmluvnej slobody (§ 2 ods. 3 Občianskeho zákonníka). To predpokladá aj právna úprava zmluvy o úvere, ktorá je (s výnimkou základných ustanovení o tomto zmluvnom type) dispozitívnej povahy. Podľa názoru žalobcu súd prvej inštancie mal vychádzať z obsahu uzavretej zmluvy, kde je presne dohodnuté, kedy sa poskytuje úver, čo je revolving, kedy sa poskytuje revolving a za akých podmienok. Ďalej mal súd prvej inštancie podľa žalobcu vychádzať z tvrdení žalobcu, ktorý tvrdil a preukázal poskytnutie úveru a aj revolvingov. To však súd prvej inštancie podľa odôvodnenia rozsudku a tam uvedených záverov nespravil, v dôsledku čoho dospel k nesprávnym a predčasným záverom o neplatnosti zmluvy. Žalobca v odvolaní ďalej uviedol, že napáda tiež záver súdu prvej inštancie, podľa ktorého výška ročného úroku mnohonásobne prevyšuje úrokovú sadzbu úverov poskytovaných bankami. Z rozsudku súdu prvej inštancie je podľa žalobcu nepreskúmateľná nielen táto výška úrokovej sadzby vo vzťahu k bankám, ale tiež to, ako sa súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia vôbec nevysporiadal s tým, na základe čoho by mal pri výške úroku vychádzať z úrokových sadzieb bánk. Žalobca v odvolaní tiež namietal záver súdu prvej inštancie vo vzťahu k poplatku za poskytnutie úveru vo výške 1 500,--Sk, t. j. €, ktorý súd prvej inštancie v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku nevysvetlil, dôsledkom čoho je nepreskúmateľnosť jeho rozhodnutia v tejto časti. V závere odvolania žalobca navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil v celom rozsahu a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní vo výške 71,80 € vrátane DPH.

4. Žalovaný sa k obsahu odvolania žalobcu písomne nevyjadril.

5. Krajský súd ako súd odvolací prejednal odvolanie žalobcu podľa ust. § 379 ods. 1 a § 380 zák. č. 160/2015 Z. z., Civilný sporový poriadok (ďalej v texte len CSP), bez nariadenia pojednáva podľa ust. § 385 ods. 1 CSP a odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

6. Z obsahu odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku okresného súdu vyplýva, že okresný súd z hľadiska procesného postupoval podľa príslušných ustanovení zákona č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte len OSP), t. j. podľa právnej úpravy platnej a účinnej do 30. 06. 2016. Dňom 01. 07. 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z., Civilný sporový poriadok, kde sa v Piatej časti označenej ako Spoločné, prechodné a záverečné ustanovenia v § 470 ods. 1 a 2, veta prvá uvádza: „Ak nie je ustanovené inak platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona zostávajú zachované“. Z uvedeného je zrejmé, že účinky odvolania podaného žalobcom za predchádzajúcej právnej úpravy uskutočnenej Občianskym súdnym poriadkom, zostali zachované, avšak odvolací súd odvolanie žalobcu prejednal podľa príslušných ustanovení zák. č. 160/2015 Z. z., Civilného sporového poriadku, t. j. podľa právnej úpravy účinnej od 01. 07. 2016.

7. Dôvodom zamietnutia žaloby okresným súdom bola skutočnosť, že Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8000057043 zo dňa 29. 06. 2007 posúdil ako neplatný právny úkon, v dôsledku čoho vznikol zmluvným stranám nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle ust. § 451 Občianskeho zákonníka. Keďže však žalobca podľa doloženej karty klienta poskytol žalovanému úver vo výške 1 453,47 € a žalovaný podľa tej istej karty klienta uhradil žalobcovi sumu 2 008,88 €, súd prvej inštancie dospel k záveru, že nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia nevznikol, nakoľko žalovaný ku dňu podania žaloby uhradil žalobcovi viac ako mal. Na základe uvedených skutočností súd prvej inštancie žalobu v celom rozsahu zamietol. Žalobca sa so závermi súdu prvej inštancie nestotožnil, proti jeho rozsudku podal odvolanie, kde okresnému súdu vytkol nesprávne právne posúdenie veci a nepresvedčivosť jeho záverov premietnutých do nedostatočne a nepresvedčivo odôvodneného odvolaním napadnutého rozsudku.

8. Po preskúmaní správnosti záverov súdu prvej inštancie z hľadiska odvolacích námietok žalobcu odvolací súd uvádza, že pokiaľ súd prvej inštancie posúdil Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8000057043 zo dňa 29. 06. 2007 ako neplatný právny úkon, plnením z ktorého vzniklo na obidvoch zmluvných stranách bezdôvodné obohatenie podľa ust. § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, na vydanie ktorého vo forme úhrady žalovanej sumy nevznikol už žalobcovi nárok, pretože žalovaný uhradil žalobcovi ku dňu podania žaloby podľa karty klienta viac ako mu bolo na základe neplatnej zmluvy zo strany žalobcu poskytnuté, odvolací súd uvádza, že uvedený záver súdu prvej inštancie je vecne správny. Z obsahu odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva, že súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že nemal preukázanú existenciu dvoch obsahovo zhodných písomných prejavov vôle zmluvných strán v časti údajov o RPMN, čo premietnuté do dôsledkov právnej úpravy znamená, že nebola dodržaná písomná forma Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8000057043 zo dňa 29. 06. 2007 (§ 46 ods. 2 veta prvá Občianskeho zákonníka). Okrem toho okresný súd zistil, že v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 29. 06. 2007 (pozn. odvolacieho súdu rovnako ako v Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/ Zmluve o revolvingovom úvere zo dňa 21. 06. 2007) absentuje údaj o tom aká časť mesačnej splátky úveru predstavuje splátku úveru a aká časť splátku úroku, či poplatku za poskytnutie úveru (§ 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 258/2001 Z. z.), v dôsledku čoho je potrebné úver na základe predmetnej zmluvy poskytnutý považovať za bezúročný a bez poplatkov (§ 4 ods. 3 cit. zákona). Bez ohľadu na to, že základným dôvodom na zamietnutie žaloby podľa obsahu odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie bol záver súdu prvej inštancie o tom, že predmetná zmluva o revolvingovom úvere je neplatná, odvolací súd uvádza, že obidva závery okresného súdu odôvodňujú zamietnutie žaloby, pretože ak bol podľa karty klienta žalovanému žalobcom poskytnutý úver v celkovej výške 1 453,47 € a žalovaný podľa tej istej karty klienta uhradil žalobcovi 2 008,88 €, tak vzhľadom na vyššie uvedenú bez poplatkovosť a bezúročnosť úveru vyplývajúcu z ust. § 4 ods. 3 zák. č. 258/2001 Z. z. v nadväznosti na ust. § 4 ods. 2 cit. zákona, nevznikol žalobcovi nárok na úhradu žalovanej sumy. Z uvedeného dôvodu je odvolaním napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie jednoznačne vo výroku vecne správne, pričom ani vo vzťahu k záveru o neplatnosti Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8000057043 zo dňa 29. 06. 2007 nemožno súdu prvej inštancie, čo do záveru premietnutého do výroku odvolaním napadnutého rozsudku vytknúť pochybenia,

aj keď je faktom, že odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie mohlo byť v tejto časti vzhľadom na zákonnú úpravu obsiahnutú v ust. § 4 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z. z. (kde sa uvádza, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná) dôslednejšie. Pre ozrejmienie odvolací súd uvádza, že písomná forma zmluvy o revolvingovom úvere nebola dodržaná v zmysle ust. § 46 ods. 2 Občianskeho zákonníka pre vyššie uvedenú obsahovú nezhodnosť písomných prejavov vôle zmluvných strán v časti údaj o RPMN, keď žalovaným predložený návrh zmluvy o revolvingovom úvere označený ako Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru (vopred pripravený formulár žalobcu) zo dňa 21. 06. 2007, ktorý žalobca v spojení s Oznámením o schválení úveru dlžníkovi prijal dňa 29. 06. 2007 neobsahovali zhodné údaje o RPMN, čo znamená, že ak tieto dva jednostranné prejavy vôle účastníkov zmluvy neboli identické (a to bez ohľadu na to o aký údaj sa jedná - v tomto konkrétnom prípade sa jednalo o údaj RPMN), tak v zmysle ust. § 46 ods. 2 veta prvá Občianskeho zákonníka nedošlo k uzavretiu zmluvy písomnou formou. V uvedenej súvislosti odvolací súd uvádza, že podľa ust. § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka, prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Skutočnosť, že žalovaný prijal takto zmenený návrh zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru však z vykonaného dokazovania nevyplýva, pričom čerpanie úveru nemožno považovať za konkludentné prijatie návrhu zmluvy, pretože zákon na platné uzavretie zmluvy vyžaduje písomné prijatie návrhu zmluvy (§ 46 ods. 2 veta prvá Občianskeho zákonníka). V čase tvrdeného uzavretia spornej Zmluvy vyžadoval právny poriadok (§ 4 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z. z.) pre zmluvu o spotrebiteľskom úvere písomnú formu s tým, že nedostatok písomnej formy spôsobuje jej neplatnosť. Okresný súd preto správne ustálil, že ak bola žalovanému zo strany žalobcu vyplatená celkom suma 1 453,47 € ako istina úveru a žalovaný vrátil žalobcovi sumu 2 008, 88 €, tak žalobcovi už nevznikol nárok na zaplatenie žalovanej sumy s prísl., čo znamená, že súd prvej inštancie správne žalobu zamietol.

9. Na základe uvedených skutočností odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

10. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v nadväznosti na ust. § 255 ods. 1 CSP, tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia s tým, že o výške priznanej náhrady trov odvolacieho konania rozhodne podľa ust. § 262 ods. 1 CSP súd prvej inštancie.

11. O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).